

sän-ger sonan de och mildt ? *Men hvem vågar*

dolcissimo

spränget, fast en lif är ödt, fast en hopp är gånget från en värld, som

*En handvisa
of Fröding*

** 1939
1936*

Andante un poco mosso (ma tranquillo) (♩ = 60)

Ej för långsamt.

Är det lifligt att sköljas under sol och sus af en

mp
sempre legatissimo

klangfull vågas gång till dö - dens hus?

Är det skönt att

ppp
poco cresc.

drunkna i en hafs-vägs famn, är för al - la sjunk-na djupt i djup en

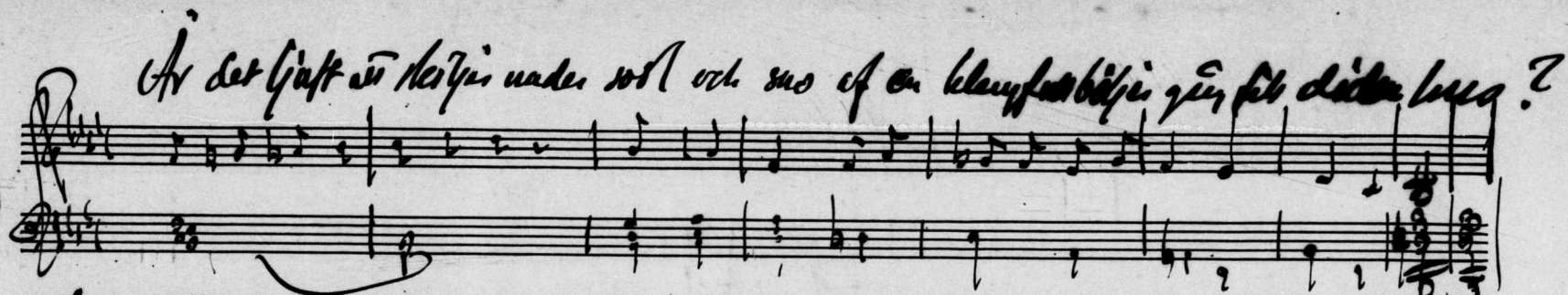
cresc.

kamr, där för brott och ån - ger, hvilka stormat vildt, ljuda sor - gens

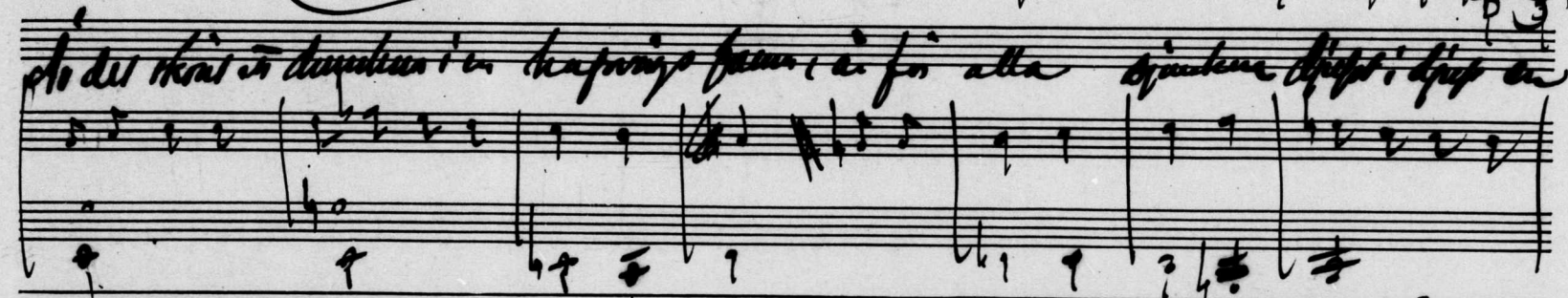
cresc. and.
poco cresc.
dim. p
dolce

sä - ger sonan de och mildt?
 Men hvem vägar
 spränget, fast en lif är ödt, fast en hopp är gånget från en värld, som
 dött, dött, där ögat skå - dar, dött där örat hör, och fast allt be -
 bä - dar att du än - då dö -
 20 juni 1908

Är det ljus i Herrens under, som en klampfäst belysning för ditt ljus?

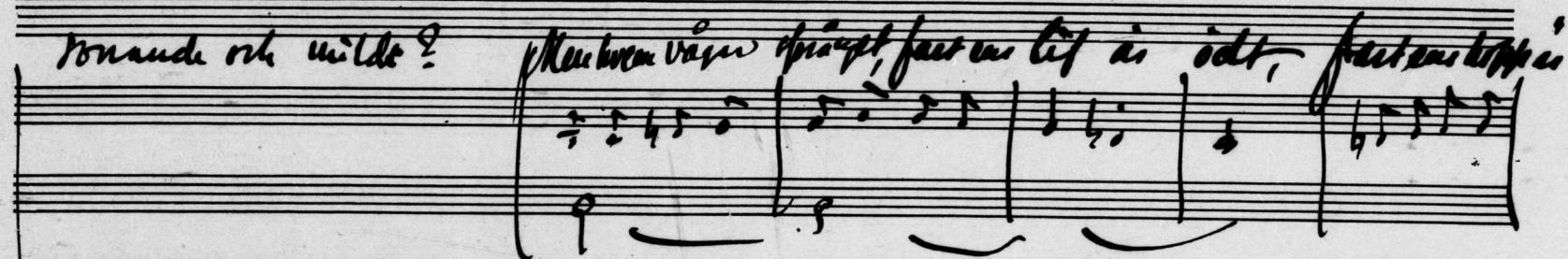
Är det ljus i Herrens under, som en klampfäst belysning för ditt ljus?

hvar, där från brott och ånger tvillat skumet vildt, Guds ljusfulla sänger

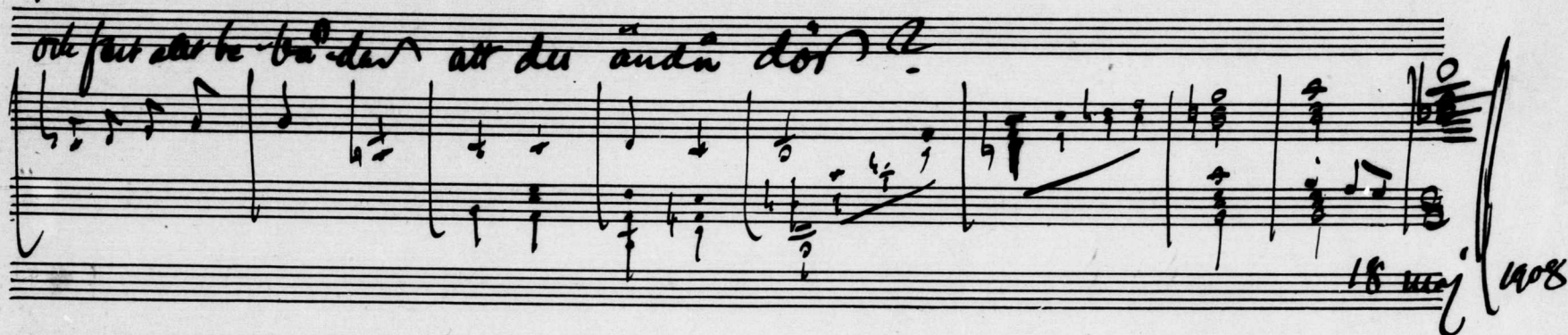
konande och milda? Men om våren spåret, fast en luf är ödt, fast en luf är

gånget från en vild, som dött, dött, där ögat skedd, dött, där ögat lör,

och fast står be-bäddat att du ändå dör.

18 maj 1908

Hælen, herte vän, du som på stänlyst strömma kyst öfrö vägnar
 går, lita genom matten din nu, du som på väst och gädd, du som på
 sol och grönhet skänker blott dubbla Guds lif - kan allt bereda
 du lita att vi med fulla färs daga och daga till
 skänker, glömt och för att - för mig
 värd den. Men, milde är du, du som för oss
 mig och för det som aldrig för mig är. Håll på Guds skärms: din, som i kung blott
 stat luffen luffar för brunnar, heder som lita till att du (fart de en gis varit
 strömma
 strömma. strögen som oförändrat brust
 an lita - du vill till för

